

KÖZÉRDEK.

A MAGYAR BÁNYÁSZ- ÉS KOHÁSZ-ALTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK
HIVATALOS LAPJA

MINT A

„JÓ SZERENCSE”

II. évfolyamának

15. SZ.

külön melléklete.

LITSCHAUER LAJOS
m. kir. bányatanácsos.

SZERKESZTI:
közreműködésével

MATEJKA GYULA
osztálytitkár.

Miként növelhetnők altisztjeink számát?

Ezt a kérdést veti fel *Andreics János* m. kir. főbányatanácsos úr a „*Bányászati és Kohászati Lapok*“ folyó évi 6. számában, midőn többek között, idevonatkozólag a következőket mondja:

„*Igen fontos és sürgős megoldásra váró téma . . . , hogy miként növelhetnők altisztjeink számát, hogy kitölthessük azt a rést, mely most különösen a vasérc- és a szénbányászat körül altisztek dolgában mutatkozik. Rátermett, szakképzett altisztekben nagy az általános hiány*“.

»Évről-évre . . . immár 27 éve, biztatva leszünk, hogy hamarosan segítve leszen az ilyen mizeriákon is. Gondoskodás azonban a hiányok pótlásáról a mai napig nem történt«.

»E pontnál is sorompóba kell lépni a szaktársaknak s keresni a baj kútforrását s adják közre bizonynyal értékes véleményeiket, melyeket tapasztalataik alapján szereztek. *Hivatva volnának erre legelsőbbben a bányaiskolai tanár urak, kik direkt közreműködői az altisztjei nevelésnek . . .* A bányaiskolák reorganizációja már e szempontból sem késhetik, mert ekkor talán jobban rá fogunk jönni a hiányokra, melyek a kellő számú altisztképzés körül mindezeideig fenforognak«.

*

A kérdést mi is felvetjük!

Kérjük és várjuk a feleleteket!

A beérkezett válaszokat csoportosítani, összegezni, összevonni és saját, részben már megalkotott véleményünkkel összecegyeztetni fogjuk.

Hiszszük és reméljük, hogy a magyar bányaaaltisztjei kar jövő boldogulása rejlik a felvetett kérdés sikeres megoldásának távlatában!

Úgy legyen!

Hivatalos közlések.

Jegyzőkönyv.

Felvétellett Mizersfán 1909. évi márczius hó 21-én az altiszti kaszinóban a Magyar Bányász és Kohász Altisztek Országos Egyesülete Mizersfa vidéki osztályának rendes ülésén.

Jelen vannak: Szmolka Pál, Vojtech János, Gömör Simon, Liska György, Mojszita Márton, Palkovics Gyula, Kovanda Vincze, Csesztvény János, Darmovzal Ferencz, Csepy László, Spicska Vincze, Zsivicza Mihály és Drevenka Ferencz tagok, Fessel Nándor és Kossik István vendégek.

Szolka Pál elnök üdvözlí az egybegyűlt tagokat s örömének ad kifejezést, hogy a tagok szép számban jelentek meg, kiket kitartó öszszetartásra és szeretetre buzdít, részvétellel tudomásul hozza Krajcsovic Lajos külfelvigyázó tagtárs f. évi február hóban történt elhalálozását s jelentí, hogy Kiss Mihály aknász elköltözés folytán az osztályból kilépett, de örömmel jelentí, hogy három új tag is jelenikezett felvételle: Fessel Nándor aknászt és Balogh Alajos külfelvigyázót Vojtech János és Csesztvény János; Kossik Istvánt, Gömör Simon és Palkovics Gyula ajánlja felvételre. Központi elnökségnek bejelentendő.

Elnök jelentí, hogy a központ f. évi január havában megküldötte az osztálynak a jóváhagyott alapszabály 25 nyomatott példányát, melyekből két példányt a főszoigabírói hivatalnak küldött be. Az alapszabályok felolvastattak és szétosztattak.

TÁRCZA.

Az ősemlber.

Az Unter den Linden széles utcaszorán, az első langyos tavaszi estén a háboruról beszél a sétáló tömeg, az örökös küzdelem, a halálthozó fegyverek foglalnak le minden gondolatot . . . az egyik palota, a zeneakadémia nagytermében pedig egy szelíd profeszszor mond mesét nagy hallgatóságának az ősemlberéről, a föld legféltelmelesebb vadállatáról, a ki meghódította, legázta az egész világot. Vagy kétezer ember szorong a teremben, nagyobbrészt nők, a berlini társaság divathölgyei, tudós kisasszonyok, varróleányok, művésznők és írónők, a kik feledve a mai világ erényeit és büneit, szorgosan merítnek a kérdős kutatásába, mikor élt az első ember, milyen volt, igaz-e Darwin elmélete vagy való-e, hogy az ember azonnal mint a teremlés koronája, a hódító, fensőbb lény jelent meg a földtekén. És az előadó, Bölesche tanár, érti

A tisztikarban történt üresedések folytán új tisztikar választására kerülvén sor, az ülés korelnöknek *Liska Györgyöt* választja meg, mire korelnök szép szavakban méltatva Szmolka volt elnöknek az egyesület illetve az osztály felvirágzása érdekében kifejtett szorgalmas munkásságát, őt újra elnökül ajánlja.

Miután a megjelentek *Szmolka Pál* lelépő elnök iránt érzett bizalmuknak lelkes óvációval kifejezést adnak s ígéretet tesznek, hogy az elnököt munkájában támogatni fogják,

Szmolka Pál a tagok ígéretében megbízva az elnökséget újból elfogadja, s elfoglalván az elnöki széket a többi tisztviselői állás betöltésére hívja fel az ülést, mire alelnöknek *Vajtech János*, titkárnak *Kossik István*, pénztárnoknak *Mojzita Márton*, ellenőrnek *Gömöry Simon*, jegyzőnek *Csepy László* és házigazdónoknak *Liska György* választatott meg.

Elnök indítványozza, hogy mivel az osztály tagjainak száma megcsökkent, kiadásai pedig emelkedtek, az osztály havi tagjáruléka ezentúl ne 30. hanem 40 fillér legyen.

Az osztály részére bélyegző beszerzendő lévén, ennek felírása »A Magyar Bányász és Kohász Altisztek Országos Egyesülete Mizersfa vidéki osztálya« szöveggel és közepén bányász jelvényt nyel lett megállapítva.

Elnök ama felhívásának, hogy úgy a központi — mint az osztály — tagdíjakkal hátralékban levő összes tagok tagdíjait az o. pénztáros kezéhez minél előbb fizessék be, a jelen volt hátralékosok nyomban megfeleltek.

a módját, mint lehet tisztelőit abba az érdekes mesevilágba vinni, a hol majd minden csak elmélet, fantázia, a hol még a mese is a ködök világába vész el.

A tudomány és a vallás eddig más-más uton iparkodott a múltak rejtelméibe bevilágítani. Haeckel nem épít a bibliára és a vallás őrei sem akarnak tudni a német monisták nem mindig zavartalan tisztaságú elméleteiről. Ki hitte volna ily körülmények között, hogy a bibliai paradicsomnak egykor tudományos magyarázata akad? Hogy a tudomány is valaha hitelesnek, igaznak fogja vallani, hogy volt egy kor, egy ország, egy rejtett hely ami földünkön, a mikor és a hol az ember zavartalan boldogságban élhetett. A hol megtalált mindent, a mi életföntartásához szükséges volt, a hol nem bántották sem társai, sem ellenségei, a hol önmagának élhetett, fejlődhetett, gyarapodhatott és készülődhetett a nagy harcra, a mely a meseország bomlásával kezdődött és még ma sem ért véget.

Végre jelenti elnök, hogy az osztály felhívást kapott a központtól a házi szabályok beküldésére, felkéri tehát a tagokat, nyilatkozzanak valjon ezeknek megszerkesztésére külön bizottság választassék, avagy valamely legközelebbi ülésen legyenek azok megszerkesztve.

Elnök utóbbi indítványának elfogadása után a legközelebbi ülés határnapjául április 18-án lesz elhatározva.

Az ülés jegyzőkönyvének hitelesítése Gömör Simon és Palkovics Gyula tagok kéretnek fel.

K. m. f.

Szmolka Pál s. k.
osztályelnök.

Csepri László s. k.
osztályjegyző.

Hitelesítjük:

Gömör Simon s. k.

Palkovics Gyula s. k.

A pénztár nyilvános nyugtatója.

A Magyar Bányász és Kohász Altisztek Országos Egyesületének közp. pénztárába befizettek: Mizserfai osztály részéről beiratási díj címén 5 K, tagsági díj címén 20 K; a selmeczi osztály részéről Boroska István 2 K tagsági díj, Szép Béla beiratási és tagsági díj fejében 3 K; aknasugatagi altisztektől 6 K beiratási és 10 K tagsági díj; a zalatnai osztálytól 10 K tagsági díj, a „*Jó szerencsét*“ szerkesztőségétől 85 előfizető után 1909. évi I-ső negyedre tagsági díj fejében 42 K 50 fill.

Tisztelettel felkérjük Erm József elemeltár kezelőaltiszt urat Inaszón, miszerint 1909. évi márczius 1-én 16 tag után küldött 16 K tagsági díjat, még 16 K-val kiegészíteni sziveskedjék, miután minden egyes tag után 2 K évi tagsági díj jár (alapszab. 4. §. 2. 3. pontja), továbbá még a hátralékban levő 6 tagtól is behajtani kérjük a tagsági díjakat.

Selmeczbánya, 1909. évi április hó 14-én.

Gindl János,
központi pénztáros.

Magánhírek.

Ezüstlakodalm. *Szigeti Rajmund* bányaraktáros Rosztokán ápr. hó 14-én ülte meg házasságának huszonötödik évfordulóját. Jó szerencsét. (E. T. IV/14. 909.)

Jung Dániel bárzai bányafelügyelő huszonötéves szolgálatának jubileumára a *Rudai Tizenkét Apostol Bányatársulat* a bárzai kaszinóban folyó hó 14-én ünnepi ebédet rendezett. (Abrudbánya és Vidéke. 1909. 15. sz.)

TARTALOMJEGYZÉK.

Miként növelhetnők altisztjeink számát? — Hivatalos közlések. Jegyzőkönyv. — A pénztár nyilvános nyugtatója. — Tárca. Az ősemlék. — Magánhírek.